

Arrest

nr. 57 111 van 1 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DE REUSE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 9 september 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kopay, Jaffna. Tijdens de gevechten in 1996 zou u in uw arm getroffen zijn. Regeringssoldaten zouden u naar het ziekenhuis vervoerd hebben, waar u een maand verbleef. Enige tijd nadien zou u bij een checkpoint opgepakt zijn. Het leger zou in die periode iedereen opgepakt hebben. Na een dag zou u vrijgelaten zijn. Uw broer zou rond deze tijd als strijder bij de "LTTE" gegaan zijn. Jullie zouden nooit rechtsreeks iets

meer van hem gehoord hebben, maar af en toe stuurde hij brieven. U zou ondertussen al bijna twee jaren geen contact meer met hem hebben. U zou hierna samen met uw moeder naar Vavuniya vertrokken zijn, waar u in 1998 huwde. Uw echtgenoot zou voor een moslimdokter, genaamd Mohideen gewerkt hebben. Wanneer deze dokter uw echtgenoot belde, diende hij gewonde "LTTE"-strijders op te zoeken en naar de praktijk van deze dokter voor behandeling te brengen. Op deze manier steunde uw echtgenoot de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). In 2009 zou het leger u gearresteerd hebben. Bij een controle zouden ze de littekens op uw arm gezien hebben en ze gingen ervan uit dat u bij de "LTTE" behoorde. Ze zouden u zeer slecht behandeld hebben. Na een dag zou u vrijgekomen zijn. Ergens in april 2009 zou dokter Mohideen doodgeschoten zijn. Uw echtgenoot zou schrik hebben dat hij gezien zijn werk voor de dokter ook geïdenterd zou worden. U zou enkele keren opgezocht zijn door mensen in leger- en burgeruniform. Ze zouden uw echtgenoot gezocht hebben en u bedreigd hebben. Uw echtgenoot zou ondergedoken zijn en u zou niets meer van hem vernomen hebben. U zou via bureaus een moslimhandelaar gecontacteerd hebben. Hij zou uw vertrek naar het buitenland hebben geregeld. U zou vier maanden in Putalam verbleven hebben. Hierna zou u op een klein schip gezet zijn en na een half uur varen, zou u overgestapt zijn op een groot schip dat u naar Europa bracht. Pas na uw aankomst in Europa zou u vernomen hebben dat uw echtgenoot gearresteerd werd. Hij zou in september 2010 vrijgelaten zijn en sindsdien zou u terug contact met hem hebben. Hij zou zich elke week bij de politie in Vavuniya dienen aan te melden. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, de geboorteaktes van u, uw echtgenoot en uw twee zonen, uw huwelijksakte en Belgische medische attesten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U verklaarde op twee manieren banden te hebben met de "LTTE": via uw broer en via uw echtgenoot, maar u wist geen enkele van deze banden geloofwaardig te maken.

Wat betreft de banden van uw broer met de "LTTE" bleef u uiterst vaag. Zo wist u niet wanneer hij lid werd van de "LTTE", noch kende u zijn bijnaam (gehoorverslag CGVS p. 8). U wist niet in welke eenheid hij diende, of onder welke commandant en u wist enkel dat hij wel eens in de Vanni zat (gehoorverslag CGVS p. 8). Hoewel u beweerde dat uw broer meer dan tien jaren een tijger was, was u kennis over hem en zijn activiteiten ondermaats. Wat er ook van zij; u verklaarde tweemaal aangehouden te zijn voor een dag en elke keer geconfronteerd te zijn door de autoriteiten met de "LTTE"-activiteiten van uw broer, maar toch lieten de autoriteiten u steeds na één dag gaan. Men tilde blijkbaar niet zwaar aan de activiteiten van uw broer (gehoorverslag CGVS p. 8). Dat u enige vrees voor de autoriteiten zou moeten kennen wegens de beweerde, maar weinig aannemelijke banden van uw broer met de "LTTE" is dan ook onwaarschijnlijk.

Voorts verklaarde u dat uw echtgenoot ook activiteiten kende voor de "LTTE", maar ook deze bewering wist u niet hard te maken. Uw bewering dat u echtgenoot gewonde "LTTE"-strijders naar een dokter in Vavuniya vervoerde, is op zich al ongeloofwaardig. Zowel uw echtgenoot als de dokter woonden immers in Vavuniya dat volgens u onder controle stond van het leger (gehoorverslag CGVS p. 9). Het is dan ook weinig aannemelijk dat een goed georganiseerde rebellenbeweging met eigen medische diensten zoals de "LTTE" het risico zou nemen om gewonde strijders naar een door de vijand bezette stad te transporteren en ze daar te laten behandelen. Voorts was uw kennis over deze dokter Mohideen opvallend laag, ondanks uw beweringen dat uw echtgenoot al sinds 1998 met hem werkte en dat de dokter in uw buurt woonde. Zo kende u vooreerst zijn volledige naam niet (gehoorverslag CGVS p. 10). Uit openbare bronnen blijkt dat het hier ongetwijfeld om dokter Meera Mohideen gaat. U beweerde dat de man gehuwd was en enkel twee dochters had; maar u kende de namen van de gezinsleden niet; uit openbare bronnen blijkt dan weer dat de dokter vijf kinderen had. U verklaarde dat hij vroeger in het Vavuniya General Hospital werkzaam was, maar dat hij sinds 1999 daar niet meer werkte, maar in Annurathapura. Nochtans wordt in de openbare bronnen steeds vermeld dat hij als dokter verbonden was aan Vavuniya General Hospital (gehoorverslag CGVS p. 10). U wist niet exact waar zijn privé praktijk lag en u kende niet de exacte datum waarop hij werd vermoord (20/04/2009), ook bleef u vaag over de omstandigheden van zijn dood. Zo wist u niet dat hij samen met een andere dokter beschoten werd en dat hij na aankomst in het ziekenhuis overleden is (gehoorverslag CGVS p. 10, 11). U verklaarde correct dat deze dokter een verloskundige was, maar u kon niet uitleggen hoe een verloskundige in de strijd gewonde "LTTE"-strijders diende te opereren (gehoorverslag CGVS p. 10). Daar u wegens de dood van deze dokter uw land diende te ontvluchten, mag toch iets meer kennis

over hem van u verwacht worden. Het is dan ook duidelijk dat u zich in een echt voorgevallen gebeurtenis probeert in te schrijven, zonder dat u hier eigenlijk iets mee te maken had. Uw bewering dat uw echtgenoot ooit actief geweest zou zijn voor de "LTTE" is dan ook ongeloofwaardig.

Dit blijkt ook uit andere verklaringen. U beweerde immers dat uw man gearresteerd was en van mei 2009 tot september 2010 opgesloten zat; u zou ondertussen contact met hem hebben (gehoorverslag CGVS p. 4). Ondanks deze contacten kende u echter geen enkel detail van uw man zijn arrestatie, detentie en vrijlating. U weet niet wanneer en hoe uw man gearresteerd werd, noch wist u in welke gevangenis van Colombo hij opgesloten zat (gehoorverslag CGVS p. 12). U weet niet of hij voor een rechtbank verschenen is, noch op basis van welke elementen ze hem lieten gaan (gehoorverslag CGVS p. 12). Hoewel uw ingeroepen vrees voor vervolging verbonden is aan de problemen die uw echtgenoot kende, weet u eigenlijk niets over zijn arrestatie. U gaf ook aan over geen enkel documenten wat op uw echtgenoot zijn detentie zou kunnen wijzen, te beschikken. Daar uw man volgens uw verklaringen gearresteerd, opgesloten in een gevangenis en vrijgelaten werd met een meldingsplicht waaraan hij voldoet, zou er een uitgebreide verzameling juridische documenten dienen te bestaan die dit kunnen bewijzen (gehoorverslag CGVS p. 12). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw echtgenoot zijn banden met de "LTTE", noch de hieruit voortvloeiende problemen. Daar deze problemen de oorzaak van uw ingeroepen vrees voor vervolging vormen, wordt het geloof in uw asielaanvraag ook afgebroken. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, blijkt ook uit uw vage beschrijving van uw vluchtroute. U beweert vier maanden voor uw vertrek te Puttalam doorgebracht te hebben, maar u wist niet waar in Sri Lanka, Puttalam ligt (gehoorverslag CGVS p. 2). U verklaarde mits twee schepen naar Europa gebracht te zijn, maar u kon geen enkel detail van deze twee schepen, zoals naam, kleur, vlag, bemanning, enz., benoemen (gehoorverslag CGVS p. 6). Daar u op het tweede schip minstens anderhalve maand heeft doorgebracht, mogen van u toch enige details verwacht worden. Er kan dus geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Ze kunnen immers inhoudelijk aanvaard worden, zondar dat ze iets essentieels toevoegen aan uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. *“Door middel van onderhavig verzoekschrift vraagt verzoekster de hervorming van de beslissing (CG nummer 0915993) genomen door het CGVS op 8 november 2010 en haar te erkennen als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, ondergeschikt te beslissen dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt geen originele identiteitsdocumenten neer maar slechts een fotokopie van haar identiteitskaart en haar huwelijksakte en faxkopieën van haar geboorteakte, van de geboorteaktes van haar echtgenoot en haar twee zonen. De Raad hecht echter geen geloof aan fotokopieën die gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De neergelegde stukken kunnen dan ook niet volstaan om verzoeksters identiteit genoegzaam te adstrueren.

3.2. Verzoekster beweert nooit een paspoort te hebben gehad. Voor zover verzoekster illegaal en clandestien naar Europa reisde moet zij dit bevattelijk en ondubbelzinnig kunnen verwoorden en aannemelijk maken dat zij deze reis effectief heeft ervaren. Verzoekster reikt geen enkel nuttig gegeven aan dat erop kan wijzen dat zij eerst met een klein schip en vervolgens met een groot schip heeft gereisd. Zij is niet enkel onbekend met de naam, de kleur en de vlag waaronder de schepen voeren maar kan evenmin de bemanning, de vracht en de stopplaatsen enigszins beschrijven (gehoorverslag CGVS p.6). Verzoeksters verklaringen in dit verband *“Ik lette nergens op, ik maakte me zorgen over kinderen (...) ik zat onder in schip, ik lette op niets en ik wou niets zien”* (gehoorverslag CGVS p.6) kunnen bezwaarlijk overtuigen dat ze *“anderhalve maand”* als verstekeling in een boot zat. Verzoeksters verklaringen over haar reisweg zijn dermate gebrekkig dat ze bedrieglijk voorkomen en haar algehele geloofwaardigheid aantasten. Verzoekster toont niet aan wanneer zij haar land van herkomst verlaten heeft, noch wanneer zij in België aankwam, aldus toont ze evenmin aan ten tijde van de ingeroepen feiten in Sri Lanka te verblijven.

3.3. Verzoekster houdt vol haar land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zij er door de autoriteiten geviseerd werd naar aanleiding van de activiteiten van haar broer en van haar man voor het LTTE. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeksters verklaringen dermate vaag waren dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas.

3.3.1. Verzoekster argumenteert dat zij *“zeer getraumatiseerd [is] door de gebeurtenissen en kan daardoor haar verhaal zeer moeilijk brengen. Daarenboven is zij het slachtoffer geweest van verkrachting en laat haar culturele ingesteldheid niet toe dit uitgebreid te vertellen aan een mannelijke medewerker en een mannelijke tolk”* terwijl uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS-verhoor uitdrukkelijk stelde geen problemen te hebben met de vertolking op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS niettemin zij er uitdrukkelijk op werd gewezen dat eventuele problemen te melden. Verzoekster kreeg ook de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar had met betrekking tot het verloop van het gehoor geen enkel probleem. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster in het verzoekschrift allerhande opmerkingen formuleert aangaande de omstandigheden waarin zij verhoord werd, doch niet toelicht waarom zij eerder noch op het CGVS noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken opmerkingen had tenzij *“haar culturele ingesteldheid”* wat bezwaarlijk een nuttig gegeven is nu alle asielzoekers die op het CGVS gehoord worden tot een andere cultuur behoren en bevoegde en opgeleide dossierbehandelaars worden aangesteld. Voorts werd verzoekster in het begin

van haar asielprocedure uitdrukkelijk gevraagd of ze enige voorkeur had of bezwaar had inzake het geslacht van de dossierbehandelaar. Verzoekster achtte het niet nuttig haar voorkeur te geven, meer nog ze ondertekende de voorgelezen en vertaalde verklaring *“geen bezwaar te hebben tegen een ambtenaar van het mannelijk/vrouwelijk geslacht”* (stuk 9). Dat verzoekster pas en voor het eerst in het verzoekschrift het belangrijke gegeven dat zij verkracht zou zijn aanvoert, is onaanvaardbaar en tast de waarachtigheid ervan ernstig aan. Indien verzoekster inderdaad *“zeer getraumatiseerd [is] door de gebeurtenissen”* dan kon net verwacht worden dat zij een dergelijk gegeven niet zou vergeten te melden aan de Dienst Vreemdelingenzaken of het CGVS vooral nu haar hiertoe meerdere kansen werden gegeven en achteraf nog de mogelijkheid kreeg *“nog iets toe te voegen aan uw relaas?”* (zie CGVS-verhoor p. 13).

3.3.2. Voorts dient erop gewezen te worden dat verzoekster geen essentiële elementen kan aanbrengen omtrent de activiteiten van haar broer en van haar echtgenoot voor het LTTE waardoor ze door de autoriteiten geïdenteerd werd. Verzoekster kan de vervolging van haar man niet toelichten terwijl ze aanhoudend met hem in contact stond. Haar kennis van de arts waarvoor haar echtgenoot werkte, is niet enkel ondermaats maar ook strijdig met de objectieve informatie in het administratief dossier. Verzoekster weerlegt dit niet in het verzoekschrift zodat slechts kan worden vastgesteld dat haar asielrelaas verzonden voorkomt. De daaruit afgeleide vervolging van verzoekster blijft aldus ongefundeerd en kan dan ook niet overtuigen. Ten slotte en indien mogelijk is dat verzoekster in 1996 is gekwetst door een verdwaalde kogel (*“per ongeluk getroffen”*) dan heeft het leger haar naar een ziekenhuis gebracht waar ze verzorgd werd (CGVS-verhoor p. 3). Verzoekster heeft hiervoor het land niet verlaten en meende toen niet vervolgd te zijn. In 2009 zou ze bij een controlepost zijn gecontroleerd en de volgende dag vrijgelaten. Daargelaten dat verzoekster niet aantoonde in 2009 nog in Sri Lanka te verblijven, en daargelaten dat de houding van het leger aan deze controleposten mogelijk kan geleid hebben tot onheuse behandeling van de mensen op de lijnbus, dan noch toont verzoekster niet aan hiervoor moet vluchten nu ze klaarblijkelijk niet in de negatieve aandacht stond van het leger. Immers ook al zou de beweerde arrestatie van haar echtgenoot waarachtig zijn -quod non- dan bleef verzoekster met hem in contact staan wat gezien de hoge veiligheidsmaatregelen van het Sri Lankaanse leger niet onopgemerkt kon blijven. Verder heeft verzoekster niet verklaard dat ze gezocht werd en kadert de ondervraging in 2009 in een toevallige routinecontrole van de passagiers van de lijnbussen bij een wegversperring. Verzoekster verklaart verder dat ze vertrokken is omwille van het geroddel van de burens (CGVS-verhoor p7) wat bezwaarlijk tot internationale bescherming kon leiden.

3.4. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. Verzoekster voert aan dat zij *“inmiddels wel documenten [heeft] mogen ontvangen waaruit blijkt dat zij op 6 april 2009 werd gearresteerd en gefolterd. (stuk 1 en 2)”* en *“Dat uit deze documenten weldegelijk blijkt dat verzoekster zich in een gevaarlijke situatie bevindt en dat zij zich blootstelt aan vervolging of ernstig schade wanneer zij zal terugkeren naar haar thuisland”*.

3.5.1. Documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben ondersteund te worden door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu niet het geval is. Daargelaten dat verzoekster deze documenten niet toelicht in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoekster faxkopieën neerlegt van een attest van het *“Justice of Peace”* en van een attest van de *“christian gospel church”*, waaraan zoals hoger aangehaald geen geloof kan worden gehecht nu ze gemakkelijk te vervalsen zijn. Naar de vorm valt op dat de stukken inhoudelijk in quasi identieke bewoordingen werden opgesteld terwijl ze zouden uitgaan van verschillende instellingen die op verschillende ogenblikken hun bevindingen zouden meegedeeld hebben. De inhoud van de documenten is daarbij manifest in strijd met verzoeksters verklaringen nu volgens de attesten verzoeksters man gearresteerd werd in september 2010, terwijl verzoekster verklaarde dat hij opgesloten was *“van mei 2009 tot september 2010”*

(gehoorverslag CGVS, p.4). Ten slotte licht verzoekster toe dat de Sri Lankaanse overheid door middel van de vrederechter bereid zou zijn te attesteren dat een burger door de overheid gefolterd werd zonder dat deze bevinding het gevolg is van een strafprocedure. Deze stukken komen dan ook gefabriceerd ter ondersteuning van -overigens ongeloofwaardige- verklaringen. Een dergelijke opgezette organisatie van valse stukken impliceert een goed doordacht handelen, wat bezwaarlijk te rijmen valt met de beweerde teruggetrokkenheid omwille van zware trauma's en een "culturele ingesteldheid".

3.6. Wat de medische attesten betreft die verzoekster neerlegde benadrukt de Raad dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). In casu dient te worden opgemerkt dat verzoeksters bovenarm inderdaad een schotwonde vertoont maar dat dit niet door een kogel maar door hagel werd veroorzaakt. Verzoekster toont niet aan dat de oorlogvoerende partijen gebruik maakten van jachtgeweren. Zoals hoger aangehaald heeft verzoekster hiervoor het land niet verlaten en meende evenmin in gevaar te zijn. De overige neergelegde stukken kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas dan ook geenszins vitiëren.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat maakt verzoekster geenszins aannemelijk dat haar broer of echtgenoot actief waren voor het LTTE, laat staan dat zij zelf om die redenen door de Sri Lankaanse autoriteiten gevisieerd zou worden. Er kan in hoofde van de verzoekende partij dan ook geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekster vraagt "*haar toe te laten tot de subsidiaire bescherming*" maar werkt dit niet uit in het verzoekschrift en beroept zich derhalve voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK